

Beate Keitas ytre og indre reise:

Prestedatteren som ble klarsynt

Utad vokste hun opp i en vellykket prestefamilie, men alt var ikke som det skulle være. Oppveksten førte klarsynte Beate W Keita ut på en lang indre og ytre reise før hun endelig landet i seg selv og kom i mål. Nå hjelper hun andre med sitt klarsyn, healing og erfaring til å finne sin egen vei.

::Tekst og foto: Leif B. Kristiansen Freyvoll

Leif B. Kristiansen Freyvoll har en bachelor i organisasjonsutvikling og personalledelse. Han har jobbet som journalist, redigerer og designer i aviser, magasiner og på nett. Fokus i dag er på helse og parapsykologi. Han har vært ansvarlig redaktør i Medium siden 2007. E-post: leif@mediumforlag.no

Dagen før Medium treffer Beate W. Keita (68), var hun på TV for første gang. Det var på NRK-serien «Ikke spør om det» som handlet om klarsynte. Det er derfor en *litt* intervjuvant Beate jeg møter i Drammen på hennes kontor. Hun tar imot meg med åpne armer med god koronaavstand og vi snakker om løst og fast mens jeg setter opp utstyret. Jeg rekker egentlig ikke å stille mer enn ett spørsmål før hun snakker uavbrutt i 30 minutter, riktignok på en meget rolig og balansert måte. Det skulle vise seg å holde til et helt intervju. I hodet har hun det meste klart for seg hva hun vil snakke om. Hun holder nemlig for tiden på med å skrive en bok med arbeidstittelen «Det overnaturlige er naturlig. Fra forvirring til klarsyn», og derfor er hun mer enn godt forberedt.

Beate er født klarsynt, men det var først i voksen alder hun etter noen spesielle opplevelser ble bevisst sine indre bilder og evner, som vi skal komme tilbake til senere i intervjuet. Dette førte henne ut på en lang indre reise innen bevisstgjøring, klarsyn og healing. Siden 90-tallet har hun bevisst fulgt sin indre veiledning som har ført til et spennende og givende yrke som veileder.

Ser årsakene til problemer

Beates styrke er å se sammenhenger og årsaker til problemer. Når hun ser på relasjoner, trenger hun ikke fødselsdato for å få kontakt. Hun jobber både på telefon og i personlige møter med hjemmekontor i Holmestrand og kontor i Drammen, der hun også bruker stemmen på en helt uvanlig måte som verktøy for å få dypere kontakt og løse blokkeringer.

– Responsen fra de som kommer til meg er gode og mange gir meg hyggelig tilbakemeldinger om at de har fått god hjelp til selvhjelp. Det er naturlig for meg å se helheten i mennesket. Jeg jobber målrettet. Jeg bruker klarsynet målrettet og løsningsorientert, forteller Beate, som er født og oppvokst i Sør-Tyskland som yngste barn i en prestefamilie. Fasaden utad var preget av å være vellykket, men inni seg opplevde ikke Beate den samme lykken. Denne følelsen skulle sende henne ut på en lang indre og ytre reise.

– Jeg tror nok oppveksten har preget meg i og med at jeg oppfattet at vi hadde en vellykket fasade utad. Jeg forsto veldig tidlig at ting ikke var som de så ut for andre. Hvis jeg skal si noe spesifikt når jeg

tenker tilbake, så har jeg senere i livet fått bekreftet at jeg har arvet mine evner fra min mor, forteller Beate, som opplevde en litt spesiell situasjon etter at familien flyttet fra landsbyen hun vokste opp i.

– Da mistet min mor den vellykkede fasaden hun hadde omgitt seg med i mange år og fikk psykiske problemer. Jeg husker at hun tvang meg til å lese bibelen – men jeg hater alt som har med løgn og tvang å gjøre. Dette preget meg veldig mye og gjorde at jeg etter hvert ble en «rebell», forteller Beate.

Ble tvangsinnlagt

Moren ble etter hvert tvangsinnlagt på psykiatrisk sykehus. Da ambulansen kom for å hente henne, ville hun ikke bli med. Da stod Beate i trappa og så på at hun fikk en sprøyte fordi hun nektet å bli med frivillig. Da hun kom tilbake etter flere uker var hun medisinerert og ble aldri seg selv igjen.

– Dette preget meg fordi jeg forstod at hun var fanget i sine egne mønstre. Jeg forsto mye senere at hun ikke taklet sine indre beskjeder og bilder. Hun var redd og trodde det var djevelen som snakket til

VIL DU
 SNAKKE MED
 BEATE KEITA?
 DU TREFFER HENNE
 PÅ TLF: 829 95 902
 (KR 29,90/MIN)
 ELLER 21 05 87 92
 (KR 26,90/MIN)

Beate har hele livet vært veldig følsom, men først som voksen var hun klar til å ta sine indre bilder på alvor og ikke avfeie dem som fantasi.

hende. Der og da bestemte jeg meg for at jeg måtte komme meg ut av dette. Jeg ville ikke bli som min mor eller far som var prest. Jeg måtte finne min egen vei. Det var veldig viktig for meg, forteller hun.

Begynte å reise

I ungdomstiden begynte hun å reise. Hun følte seg ikke hjemme i Tyskland og prøvde å finne et sted hun kunne flytte til. Som høysensitiv trives hun ikke blant mye folk. Hun dro til Italia og Spania, men der var det også for mye stress og mennesker. Hun fikk tips om å flytte til Norge etter at hun hadde vært i Sverige en tur.

– Da kom det til et punkt hvor min far satte ned foten og sa at hvis jeg ikke gjorde som han sa, ville han ikke betale en utdanning for meg. Han hadde meldt meg på en gullsmedskole. Jeg tenkte at ok, jeg skal nok prøve. Skal jeg bo i et annet land trenger jeg arbeidstillatelse og en jobb. Jeg tok derfor gull- og sølvsmedutdanning. Uken etter at jeg hadde tatt svenneprøven var jeg på vei til Norge. Og av alle steder endte jeg i Valdres. Det var helt fantastisk. Å komme ut i fellet og bade i vannet uten at noen ser på deg var fantastisk. Alt falt på plass for

meg. Jeg var kommet «hjem» da jeg flyttet til Norge, forteller hun.

Etter hvert flyttet også kjæresten hennes fra Tyskland til Norge og de kjøpte et småbruk i Nord-Norge. Det var hennes neste eventyr. Her drev de med økologisk jordbruk og etter hvert kom det også to barn.

– Da jeg endelig hadde funnet min drøm, begynte mine «indre opplevelser». De ble så sterke og tydelige at jeg ikke kunne tro det. Jeg prøvde å avfeie det som fantasi. Det er bare tull tenkte jeg, samtidig som jeg var redd for at det kunne være psykisk sykdom og at jeg kunne havne på sykehus som min mor, forteller hun.

Disse indre opplevelsene ble så tydelige at hun begynte å lure på om det var her hun skulle være.

– Jeg våknet en dag, så ut på åkeren, og da kom det et lys fra himmelen. Hva er det for noe, lurte jeg på. Så står det en lys skikkelse der og snakker veldig klart og tydelig til meg. «Du blir ikke gammel her på denne gården», sa han. *Wow*, tenkte jeg. Hørte jeg riktig – hva er dette for noe? Jeg gikk inn på kjøkkenet der min ekssmann satt og sa at vi må flytte!

Sterke opplevelser

Så gikk det slag i slag med en rekke veldig sterke opplevelser. Beate røykte i 15 år og slet som så mange andre med å slutte. Sølvsmia på gården var hennes fristed hvor hun mediterte og fikk mange opplevelser. Blant annet kom det en indianerhøvding «på besøk» som alltid hadde en tromme med seg.

– Han kom til meg flere ganger og snakket med meg, men jeg sa «nei, nei» og prøvde å bli kvitt ham. Ramon som han kalte seg, var veldig snill og hjelpsom da, og jeg ble til slutt vant til at han var der. En dag han stod i et hjørne i sølvsmia skjønte jeg ikke hva han ville. Han bare så på meg. Jeg satt meg ned, tok en kaffe og skulle til å rulle meg en røyk. Så hører jeg plutselig stemmen hans. «Dette er din siste røyk».

– Hva, tenkte jeg. Hvordan kan han si dette? Jeg har prøvd å slutte mange ganger. Han sa til meg at jeg skulle kaste tobakks-pakken. Jeg tenkte at det kunne jeg jo gjøre, jeg visste jo hvor jeg kastet den, så jeg kunne finne den etterpå. Jeg fortsatte å røyke, og så sa han at jeg skulle slutte å drikke kaffe i seks måneder. Jeg lurte på hvorfor, og da sa han at på kjøkkenet stod ►

Beate kan hjelpe klientene med å gi dem ny innsikt i vanskelige situasjoner de står i. Spesielt når man er veldig følelsesmessig preget trenger man hjelp til å ta viktige beslutninger. – Det er ikke jeg som tar beslutningen, jeg sier alltid de må gjøre som de vil, men jeg guider dem i riktig retning. Jeg kommer kun med anbefalinger, sier hun.

det en pakke med rød hibiskus-te fra Tyskland som jeg skulle drikke istedenfor. Jeg tenkte at ok, jeg skal gi det en sjanse. Dette var min siste røyk!

Beate er evig takknemlig for alle opplevelsene hun hadde på gården i Nord-Norge. Nå for tiden er hun opptatt med å skrive bok om denne perioden i livet hennes. Hun ønsker gjennom den å fortelle andre hvor viktig det er å ha tillitt til intuisjonen.

– Det lønner seg kanskje å gjøre «crazy ting» av og til selv om alle sier nei. Bare gjør det når det føles riktig, er hennes sterke oppfordring.

– Hvis du sier at intuisjonen er magefølelsen, så vil jeg si følg magefølelsen din – hodet ditt vil forstå det etterpå. Sånn var det med meg gang på gang, forteller hun.

Gikk på klarsyntscole

Etter at hun skilte seg, begynte hun i 1998 på en toårig utdanning ved *Holistisk Akademi* i Oslo med clairvoyant, reading og healing. En stund i forveien døde moren, og pengene hun arvet gjorde at hun kunne

begynne på skolen. På den tiden fikk hun en veldig spesiell opplevelse med moren. Hun satt i sølvsmia og visste at moren kom til å dø. Da hun ble spurt om å komme til Tyskland, sa hun nei. Plutselig lyste hele rommet opp og hun ser moren som ligger på senga på sykehuset. Hun ser at sjelen forlater kroppen. Moren sier ingenting, men Beate skjønner at hun er forvirret. Hun går ut av kroppen, ser på den syke kroppen sin og begynner å gråte. Hun går rundt og rundt – nesten som om hun danser rundt kroppen sin og gråter over alt det gale hun har gjort mot seg selv og mot sin kropp i dette livet. Etter at hun hadde gått rundt kroppen flere ganger, kom faren til Beate som da allerede var død og hentet henne. Overgangen her gikk helt fint.

Men dette satt noe på plass hos Beate. Hun vil ikke være sånn når hun dør. Hun vil ikke oppleve å gråte over alt det hun ikke fikk gjort i livet – alle drømmene som ikke ble oppfylt fordi hun ikke torde å gjøre det.

Før hun flyttet til Oslo, var det en som

mente hun burde jobbe som medium – en som kanalisierer. Han mente at hun var flink med klarsynet og at hun skulle kanalisere, formidle budskap. Hun tenkte at dette ikke føltes helt riktig og lurte på hva hun skulle gjøre. Hun satt for seg selv og spurte hva hun skulle gjøre da hennes avdøde far kom gjennom til henne. Han hadde med seg en boks. Så smilte han og åpnet boksen, og ut av denne kom det masse spøkelses. Da hun så disse sa hun nei takk. Han lukket boksen, smilte og forsvant.

Kontakt med sine tidligere liv

På denne tiden fikk hun også kontakt med sine tidligere liv. Hun har mange ganger vært en kanal i tidligere liv, men hun har også vært brukt og misbrukt mange ganger som kanal. Derfor tok hun et veldig bevisst valg. Hun vil fokusere på menneskene som lever og drive med selvutvikling.

– Spørsmålet var hvordan kan jeg hjelpe både meg selv og andre med å utvikle seg og gå ut av gamle fastlåste mønstre. Det jeg har spesialisert meg på, er å se essensen og sammenhengen mellom ting som skjer. Noen ganger kommer en liten beskjed fra noen som har gått over, og det er helt greit. Men jeg har ikke fokus på å kommunisere med de døde, mitt fokus er å hjelpe de som lever her og nå, forteller hun.

829 95 902
(KR 29,90/MIN)

21 05 87 92
(KR 26,90/MIN)

Du kan også ringe Beate Keita på 21 05 87 92

Kjøp ringeminutter via kortbetaling og Vipps på veiledertjenesten.no

**VIL DU
SNAKKE MED
BEATE KEITA?
DU TREFFER HENNE
PÅ TLF: 829 95 902
(KR 29,90/MIN)
ELLER 21 05 87 92
(KR 26,90/MIN)**

Da hun begynte på klarsyntskolen i Oslo, opplevde hun dette som veldig spennende og lærte mye. Etter et par år fant hun ut at hun måtte finne sin egen måte å gjøre ting på. Samtidig fikk hun sjokkbekjeden om at hun hadde fått brystkreft i nærheten av hjertet. Da kom tanken om hva er vitsen med å være klarsynt når hun ikke ser seg selv? Hun hadde aldri trodd at hun kunne få kreft.

– Jeg så jo det symbolske ved å få brystkreft i nærheten av hjertet – jeg hadde jo lukket hjertet mitt mer og mer. Jeg ville bare være for meg selv, men samtidig var jeg ganske ensom. Det ble operasjon og strålebehandling. Jeg fikk masse depresjoner etterpå, og mye gammelt gruff jeg hadde båret på kom til overflaten, forteller hun.

I den perioden gikk hun daglig tur i skogen. Dette var den eneste plassen hun oppfattet som bra for henne.

– En dag jeg stod der skjønte jeg ikke hva som er vitsen med livet. Da tenkte jeg at jeg må ha et svar, så jeg kikket opp mot himmelen og spurte: «når begynte jeg å få kreft»? Svaret kom med én gang. «20 år tilbake i tid». Det sammenfalt med mitt første ekteskap. Så spurte jeg. «hvorfor fikk jeg kreft?». Svaret var at jeg var ikke snill med meg selv. Da tenkte jeg med en gang på moren min. Neste spørsmål var helt na-

turlig. «hva kan jeg gjøre for at kreften ikke skal komme tilbake»? Svaret var: «Dra til Afrika!» Dette hadde jeg hatt lyst til å gjøre i mange år, men hadde slått det fra meg og tenkt at kanskje jeg får tid når jeg blir pensjonist. Jeg var veldig fasinert av Afrika. Alt som har med dans og musikk – ja alt sammen, egentlig. Dette må jeg ta på alvor, tenkte jeg.

På den tiden jobbet hun i Securitas og var nettopp blitt tilbudt fast jobb, men for Beate var det et «take it or leave it». Hun ønsket seg healing og tror på de beskjedene hun får uansett hvor vanvittige de er. Hun sa opp jobben og leiligheten, satt alt hun eide på et lager. Hun ville tilbringe tre måneder i Afrika. Men så lurte hun på hvor hun skulle dra. Vest-Afrika var mest interessant fordi der var det fred og de snakker engelsk der. På et kart hun kikket på falt øynene på Gambia. Plutselig kom det en liten kolibri (en fugl) opp fra kartet og hun lurte fælt på hva dette var. Da hun så ned på kartet igjen, så hun navnet Kololi. Hun googlet stedet og fant en nordmann som leide ut en leilighet der. Hun booket fly og dro.

Som å komme til en ny planet

Å komme til Afrika var som å komme til en ny planet. Det var helt fantastisk og overveldende med nytt klima og kulturfor-

skjellen. Husverten inviterte henne på mat og etter to uker møtte hun det som senere ble hennes nye ektemann. Etter en måned flyttet de sammen, og etter tre måneder var de forlovet. De tre første månedene var som en følelsesmessig rollercoaster med opp og nedturer, og ikke minst var hun til tider lite snill med sin nye mann.

– Men dette taklet han fint, og da skjønte jeg at det var min sjelevenn, min tvillingsjel jeg hadde truffet, forteller Beate, som dro til en medisinmann som ga henne renselse og øvelser som gikk over flere uker. Hun gikk gjennom en voldsom transformasjon.

– Dette er noe av det beste som har skjedd i livet mitt, og det mener jeg fortsatt den dag i dag selv om det er 20 år siden nå, sier hun og ler fornøyd.

Renset sjelen og åpnet hjertet

Med denne reisen fikk hun rensed sjelen sin og åpnet hjertet. Da hun kom tilbake, var hun veldig bevisst på hva hun skulle gjøre. Hun begynte å jobbe på teletorget og med klienter, begynte å holde kurs og startet med kunst og hadde utstillinger. Men klarsyntjobben har alltid vært en helt naturlig del av henne, og godt hjulpet av jungeltelegrafren ble det stadig flere kunder. Sammen med erfaringen og det at hun føler hun ►

De som oppsøker Beate, er ofte følsomme mennesker som har mange spørsmål i livet. Ofte ønsker de en forandring i livet og trenger veiledning om hva de skal gjøre.

tiltrekker seg det hun trenger, gjør at hun i dag er veldig godt fornøyd med livet.

En av tingene som opptar henne mest og som hun har mye erfaring med, er å komme seg ut av destruktive mønstre.

– Det er viktig å være observant på hva som gjentar seg. Vær oppmerksom dersom du stadig utsetter ting. Spør deg hva du egentlig er redd for. Prøv å ikke gjøre ting så komplisert, og sett et ord på det. Du er kanskje redd for å bli avvist, og derfor utsetter du å sette grenser. Det å sette grenser er veldig viktig. Både for seg selv, men også for andre. Klarer du ikke det, vil du havne i samme situasjon igjen og igjen. Jeg forstår at folk er frustrerte, jeg har tross alt vært der selv. Derfor kjenner jeg meg også igjen. Men jeg har også oppdaget hvor mye forandring som kan skje når du setter ned foten og sier stopp. Det krever tillit til deg selv og tillit til at det virkelig vil skje noe etterpå. Du kan ikke sikre deg hele tiden – det går ikke. Du må rett og slett være til stede og gjøre det beste ut av det og ikke minst akseptere at sånn er det. Først da kan en forandring komme, forklarer Beate, som oppdaget at hun var høysensitiv allerede

som barn. Hun har blant annet alltid hatt evnen til å skjønne når folk lyver.

Får opp indre bilder

Det har snart gått 30 minutter, og synes det er på tide å stille et nytt spørsmål.

– *Kan du beskrive hva du jobber med?*

– For å si det veldig enkelt jobber jeg med klarsyn. Det er jo en forskjell på om jeg jobber på telefon eller på kontoret mitt her i Drammen. På telefon er det en samtale hvor jeg blant annet får informasjon gjennom stemmen. Da kan kunden enten stille spørsmål eller fortelle noe. Samtidig som de snakker, får jeg opp indre bilder. De indre bildene er ofte symbolske, men jeg er vant til å tolke dette. Symbolske bilder har mye informasjon i seg på flere plan. Når jeg prater med en kunde, formidler jeg min tolkning av de indre bildene jeg får opp. Når noen kommer personlig til meg, blir det noe helt annet. Da vil jeg helst starte med blanke ark. Jeg ønsker ikke å vite noe om kunden i forkant. Jeg setter på lydopptak slik at kunden kan få med seg dette hjem, og så snakker jeg i ca. en halv time før kunden kan stille spørsmål, forklarer hun.

Etter den første halvtimen kan du stille spørsmål om hvem og hva som helst. Hvis det er en person, trenger hun vanligvis kun fornavnet. I løpet av den halvtimen har hun kontakt med helperne sine og samtidig healer hun, men hun lager også lyd. Hun avbryter snakkingen sin med lyd og pust. Lyden jobber på mange plan. Den både healer og gir tilgang til informasjon.

– Lyden går jo rett inn i cellene. Folk opplever det forskjellig, men noen synes det er fantastisk. Dette er en metode jeg har utviklet i løpet av mange år, forteller hun.

Da Beate gikk på klarsyntsolen i Oslo, lærte hun noen grunnleggende øvelser som hun har brukt i over 20 år og som gjør at når hun kommer hjem kan «legge bort» problemene til andre slik at hun slipper å bekymre seg og kan ha et godt liv uten å ta på seg andres bekymringer.

– Dette måtte jeg lære meg for å kunne jobbe med mennesker. Det finnes så mange skjebner der ute som har det vondt. Det hadde blitt for stor belastning hvis jeg ikke hadde kunnet ta det bort, avslutter hun.